

De sparachtige bomen in relatie tot grondwaterdaling.

Menzo de Boom van den Bos.

Een gesprek met Marieke de Vrij omtrent de gesteldheid van onze bomen.

Als biologisch boer en ecooloog maak ik me ernstig zorgen over de aanzienlijk verminderende gezondheidssituatie van verschillende boomsoorten in ons land en in Europa. Zelf ben ik helemaal bomengek en momenteel druk bezig met een praktijk-onderzoek naar de behandeling van de bloedingziekte in kastanjabomen. Dit werk heeft mij nog meer alert gemaakt op zichtbare stressfactoren bij andere boomsoorten. Mijn vraag was dan ook wat er gaande is met de gesteldheid van de bomen. Als eerste het feit dat eenderde van de bomen ter wereld onderhand gekapt is en of dat effect heeft op de bomen die er nog zijn. Marieke gaf als eerste factor vrij de ernst van de bodemwaterverzakking die plaats vindt en daarmee een groot risicofactor vormt voor alle bomen die niet diep wortelen, met andere woorden de bomen met een gespreid wortelsysteem in de breedte. Zij zijn uiteindelijk onvoldoende in staat voldoende water voor hun ontwikkeling uit de grond te halen. Na zo'n hete zomermaand als de maand juli is dit dan ook direct zichtbaar bij verschillende Coniferen, (Taxus, Lariks, Vliegden) en de Berk natuurlijk. Ze vertonen een indroging van de buitenkant naar binnen en dan 'n snel afsterven.

Marieke noemde daarnaast de bodemlagen-veranderingen en daarmee van de organisatie in- en tussen de verschillende bodemlagen. In de bodemkunde kennen we die lagen als de zogenaamde a, b en c lagen. Dit gegeven van een veranderende onderlinge interne organisatie of structuur daarin is interessant maar weerspiegelt ook een groot en onbekend probleem. Duidelijk is een accumulatie van stressfactoren waarin zowel de twee bovengenoemde factoren spelen als ook de inwerking van insecten- en bacterieën aanvallen.

Er is vervolgens gesproken over de manier van water geven aan bomen. Liever de nevel besproeiingen dan een grote plens water aan de voet van de boom.

Ook is er gesproken over de herkenning-systemen in bomen waarin zij op een energetisch niveau, vaak ook over grote afstanden heen, registreren dat soortgenoten het moeilijk hebben, afsterven af gekapt worden. In hun belevingsgesteldheid raakt dit hun bewustzijn aan en kan dit leiden tot een afmattinggevoel. Dieren die hen bezoeken en behuizen gedragen zich veelal verbonden tot de bomen. *Bomen stellen het zeer op prijs om zich*

geweten te voelen door mensen. Dan voelen zij zich wonderwel gewaardeerd. Dit wensen wij u te vragen te doen.

Ik stelde Marieke daarnaast de vraag of verschillende vogels met elkaar kunnen communiceren en over de *vogelzang* zelf. Marieke gaf aan dat vogelsoorten niet onderling kunnen communiceren zo als wij, maar dat het wel mogelijk is om hun al dan niet welgesteldheid te kunnen aanvoelen middels de geluiden en gezang die zij vrijgegeven. Bijvoorbeeld een merel die zijn alarmkreet uit, bijvoorbeeld voor een kat, dan kan het zijn dat een vink of een roodborstje dit mee oppakt en dit mee zit te tsjilpen om dit door te geven aan naderende soortgenoten. Een andere vraag was over de vogelzang zelf en Marieke benoemde dat vogels, met name in de eerste avonduren, de herinnering aan de ervaringen van de dag aan het uiten zijn in hun zang. Deze sfeer van nastemming van de dag geeft een hele bijzondere sfeer die wij dan ook opmerkzaam kunnen voelen.

Dit artikel is afkomstig uit een nieuwsbrief van Stichting De Vrije Mare, nr. 13 sept-dec 2006.